www.medialnicentrum.eu - listopad 2010

Dům bez knih je jako tělo bez duše

„Dům bez knih je jako tělo bez duše“ (Julius Zeyer)

Vždycky mě uchvacovaly interiéry, kterým vévodily obrovské knihovny. První vzpomínka na pokoj plný knih je z raného dětství – chodila jsem si hrát na faru s vnučkami pana faráře a k největším zážitkům patřila chvíle, kdy jsem se nenápadně zatoulala do pracovny - houpala jsem se v thonetovém křesle a užasle zírala na všechny obrovské a tajuplné hřbety knih.

A touha vědět co ukrývají, způsobila, že jsem se naučila číst ještě v předškolním věku. Když nám pak rodiče koupili novou knihovnu, do které postupně přibývaly knížky, vznášela jsem se štěstím v oblacích. Knížka jako dárek potěšila zvláště o Vánocích a nikdy pod stromečkem nechyběla.Dnes už ze své knihovny moc nejásám – stěhování, malování, vánoční úklid... jsou stresující chvíle. S věkem navíc řeším nerudovskou otázku „kam s nimi až jednou...

“Podzimní návštěvy veřejných knihoven v různých městech republiky mě ujistily, že jejich existence, s podporou státu a především zřizovatelů, je živým podhoubím pro vzdělanost mladé generace. Akce „Týden knihoven“, Den pro dětskou knihu 2010“, „Noc s Andersenem“ či „Celé Česko čte dětem“ jsou jen třešinkou na velkém dortu celoročního snažení knihovnic.

Pozvání knihoven na besedu jsou pro mne stále velkým svátkem. Setkávám se v nich se zajímavými ženami, jimž je práce koníčkem, a především s dětmi – školáky i předškoláky - dychtivými nových příběhů. Odnáším si radost a poznání, že noví čtenáři, navzdory škarohlídům, se stále rodí.
Knihovny totiž mají duši...

Jaroslava Paštiková
Členka VSOS

odkaz na článek zde
zpět na seznam článků